

இனிமையான குழந்தைகளே! நினைவுக்கு ஆதாரம் அன்பு. அன்பு குறைவாக இருந்தால் நினைவு ஒரே நிலையாக (ஏக்ரஸாக) இருக்காது. மேலும் நினைவு ஒரே நிலையாக இல்லையெனில், அன்பும் அடைய முடியாது.

கேள்வி: ஆத்மாவிற்கு மிகவும் பிடித்தமான பொருள் எது? அதன் அடையாளம் என்ன?

பதில்: இந்த சரீரம் ஆத்மாவிற்கு மிகவும் பிடித்தமான பொருள் ஆகும். சரீரத்தின் மீது அந்த அளவிற்கு அன்பு இருக்கிறது. அதாவது இதை விடுவதற்கு விரும்புவது கிடையாது. காப்பாற்றுவதற்கு பல ஏற்பாடுகளைச் செய்கிறது. தந்தை கூறுகின்றார் - குழந்தைகளே! இந்த தமோ பிரதான சீ சரீரம் ஆகும். நீங்கள் இப்பொழுது புது சரீரத்தை எடுக்க வேண்டும், ஆகையால் இந்த பழைய சரீரத்தின் மீதுருக்கும் பற்றுதலை நீக்கி விடுங்கள். இந்த சரீரத்தின் உணர்வு இருக்கக் கூடாது, இது தான் இலட்சியமாகும்.

ஓம்சாந்தி. ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு புரிய வைக்கின்றார், தெய்வீக இராஜ்யத்தின் திறப்பு விழா ஏற்பட்டு விட்டது என்பதை குழந்தைகள் அறிவீர்கள். அங்கு செல்வதற்கான ஏற்பாடு இப்பொழுது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. எங்கேயாவது கிளை திறக்கிறீர்கள் எனில், பெரிய மனிதர்களின் மூலம் திறப்பு விழா செய்வதற்கு முயற்சி செய்கிறீர்கள். பெரிய மனிதர்களைப் பார்த்து அவர்களுக்கு கீழ் இருக்கும் அலுவலர்கள் அனைவரும் வருவார்கள். கவர்னர் வருகின்றார் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள், அப்பொழுது பெரிய பெரிய அமைச்சர்களும் வருவர். ஒருவேளை கலெக்டரை நீங்கள் அழைக்கிறீர்கள் எனில், பெரிய மனிதர்கள் வரமாட்டார்கள். அதனால் தான் மிக முக்கிய மனிதர்களை வர வழைப்பதற்கான முயற்சி செய்கிறீர்கள். ஏதாவது ஒரு காரணத்தினால் அவர்கள் உள்ளே வருகின்ற பொழுது நீங்கள் அவர்களுக்கு வழி கூறுங்கள். எல்லையற்ற தந்தையிடமிருந்து எல்லையற்ற ஆஸ்தி எப்படி கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது? இதை பிராமணர்களாகிய உங்களைத் தவிர வேறு எந்த மனிதனும் அறியவில்லை. பகவான் வந்திருக்கின்றார் என்று நேரடியாகவும் கூறிவிடக் கூடாது. பகவான் வந்து விட்டார் என்று பலர் கூறுகின்றனர். ஆனால் கூறக் கூடாது. இவ்வாறு தன்னை பகவான் என்று கூறிக் கொள்பவர் பலர் வந்து விட்டனர். எல்லையற்ற தந்தை வந்து எல்லையற்ற ஆஸ்தி முந்தைய கல்பத்தைப் போன்று, நாடகப்படி கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்று புரிய வைக்க வேண்டும். இந்த முழு வரியையும் எழுத வேண்டும். எழுதியதை மனிதர்கள் படிப்பார்கள், பிறகு அதிர்ஷ்டத்தில் இருந்தால் முயற்சி செய்வார்கள். நாம் எல்லையற்ற தந்தையிடமிருந்து எல்லையற்ற ஆஸ்தி அடைந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பது குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குத் தெரியும். இங்கு நிச்சய புத்தியுடைய குழந்தைகள் மட்டுமே வருகின்றனர். நிச்சய புத்தியுடையவர்களும் சில நேரங்களில் சந்தேக புத்தியுடையவர்களாக ஆகிவிடுகின்றனர். மாயை பின்னால் தள்ளி விடுகிறது. நாளடைவில் தோல்வி அடைந்து விடுகின்றனர். ஒருபுறம் மட்டுமே சதா வெற்றி கிடைக்கும், தோல்வியே கிடைக்காது என்ற சட்டமும் கிடையாது. வெற்றி மற்றும் தோல்வி இரண்டும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. யுத்தத்திலும் 3 வகைகள் உள்ளன - முதல் தரம், இரண்டாம் தரம் மற்றும் மூன்றாம் தரம். சில நேரங்களில் யுத்தம் செய்யாதவர்களும் யுத்தம் பார்ப்பதற்கு வந்து விடுகின்றனர். அதற்கும் அனுமதி கொடுக்கின்றனர். ஏதாவது சகவாசத்தின் பிரபாவம் ஏற்பட்டு விட்டால் இந்த சேனையில் வந்து விடுகின்றனர். ஏனெனில், நீங்கள் மகாரதி போர் வீரர்களாக இருக்கிறீர்கள் என்பது உலகத்தினருக்கு தெரியாது. ஆனால் உங்களது கைகளில் ஆயுதம் போன்று எதுவும் கிடையாது. உங்களது கைகளில் ஆயுதங்கள் அழகாகவும் இருக்காது. ஆனால் ஞான வான், ஞான அம்பு என்று தந்தை புரிய வைத்திருக்கின்றார் அல்லவா! அவர்கள் இதை ஸ்தூலமானதாக நினைத்து விட்டனர். குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு தந்தை ஞான ஆயுதங்களைக் கொடுக்கின்றார். இதில் இம்சைக்கான விசயம் கிடையாது. ஆனால் இதைப் புரிந்து கொள்வது கிடையாது. தேவிகளுக்கு ஸ்தூல ஆயுதங்கள் போன்றவற்றைக் கொடுத்து விட்டனர். அவர்களை இம்சையானவர்களாக ஆக்கி விட்டனர். இது முற்றிலும் புத்தியற்ற செயலாகும். யார் யார் மலராகக் கூடியவர்கள்? என்பதை தந்தை நன்றாக அறிவார். மலர் போன்று இருப்பவர் முன்னால் வர வேண்டும் என்று சுயம் தந்தை கூறுகின்றார். இவர் மலர் ஆவது உறுதியானது, ஆனால் பாபா பெயர் குறிப்பிடுவது கிடையாது. இல்லையெனில் மற்றவர்கள் நாம் முட்களாக ஆவோமா என்ன? என்று கேட்பர். நரனிலிருந்து நாராயணனாக யார் ஆவீர்கள்? என்று பாபா கேட்கும் பொழுது அனைவரும் கை உயர்த்தி விடுகிறீர்கள். யார் அதிகமாக சேவை செய்கிறார்களோ அவர்கள் தந்தையையும் நினைவு செய்வர் என்பதை சுயம் அறிந்திருப்பர். தந்தையின் மீது அன்பு இருக்கிறது எனில், அவர்களுக்கு நினைவும்

இருக்கும். ஒரே நிலையாக (ஏக்ரஸாக) யாரும் நினைவு செய்ய முடியாது. நினைவு செய்ய முடியவில்லையெனில் அன்பு இல்லை என்று பொருள். அன்பான பொருளை மிக அதிகமாக நினைவு செய்வர். குழந்தையின் மீது அன்பு இருப்பதால், தாய் தந்தையர் குழந்தையை மடியில் அமர்த்தி அன்பு பாராட்டுவர்.

இந்த எல்லையற்ற தந்தை மிகவும் அன்பானவர். அனைத்து சுப மன ஆசைகளை நிறைவேற்றி விடுகின்றார். மனிதர்களுக்கு என்ன தேவைப்படுகிறது? ஒன்று நல்ல ஆரோக்கியம், ஒருபொழுதும் நோயாளி ஆகிவிடக் கூடாது. அனைத்தையும் விட மிக நல்லது இந்த ஆரோக்கியம் ஆகும். நல்ல ஆரோக்கியமானவர் களாக இருக்க வேண்டும், ஆனால் செல்வம் இல்லையெனில் அந்த ஆரோக்கியமும் கூட எதற்கு உதவும்? பிறகு செல்வம் தேவைப்படுகிறது, அதன் மூலம் சுகம் கிடைக்கும். தந்தை கூறுகின்றார் - உங்களுக்கு ஆரோக்கியம் மற்றும் செல்வம் இரண்டும் அவசியம் கிடைக்கும். இது ஒன்றும் புதிய விஷயம் அல்ல. இது மிக மிக பழைய விஷயமாகும். நீங்கள் எப்பொழுதெல்லாம் (ஒவ்வொரு கல்பத்திலும்) சந்திக்கிறீர்களோ அப்பொழுது இவ்வாறு தான் கூறுவார். மற்றபடி இலட்சம் ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன அல்லது பல மடங்கு ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன என்று கூறமாட்டார். இந்த உலகம் புதியதாக எப்பொழுது ஆகும்? பழையதாக எப்பொழுது ஆகும்? என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். ஆத்மாக்களாகிய நாம் புது உலகிற்கு செல்கிறோம், பிறகு பழையதிற்கு வருகிறோம். அனைத்து நடிப்பையும் நடிப்பவர் (All Rounder) என்ற பெயர் உங்களுக்கு வைக்கப்படுகிறது. நீங்கள் ஆல் ரவுண்டர்ஸ் என்று தந்தை புரிய வைத்திருக்கின்றார். நடிப்பு நடித்து நடித்து இப்பொழுது பல பிறவிகளின் கடைசிக்கு வந்து சேர்ந்து விட்டீர்கள். முதன் முதலில் ஆரம்பத்தில் நீங்கள் நடிப்பு நடிக்க வந்தீர்கள். அது இனிய அமைதி நிறைந்த (Sweet Silence) வீடாகும். மனிதர்கள் அமைதிக்காக எவ்வளவு அலைகின்றனர். நாம் சாந்திதாமத்தில் இருந்தோம், பிறகு அங்கிருந்து நடிப்பை நடிப்பதற்காகவே வந்திருக்கிறோம் என்பதை புரிந்து கொள்வது கிடையாது. நடிப்பு முடிந்ததும் எங்கிருந்து வந்தோமோ அங்கே நிச்சயம் செல்வோம். அனைவரும் சாந்திதாமத்திலிருந்து வருகின்றனர். அனைவரின் வீடும் அந்த பிரம்மலோகம், பிரம்மாண்டம் ஆகும். அங்கு தான் அனைத்து ஆத்மாக்களும் இருக்கின்றன. ருத்ரனையும் (சிவன்) மிகப் பெரியதாக அதாவது முட்டையைப் போன்று உருவாக்குகின்றனர். ஆத்மா முற்றிலும் சிறியதாக இருக்கிறது என்பது அவர்களுக்குத் தெரியாது. நட்சத்திரம் போன்று இருக்கிறது என்று கூறவும் செய்கின்றனர். இருப்பினும் பூஜை பெரிய வடிவத்தில் செய்கின்றனர். இவ்வளவு சிறிய பிந்துவிற்கு பூஜை செய்ய முடியாது என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். பிறகு பூஜை யாருக்கு செய்வது? அதனால் தான் பெரியதாக உருவாக்குகின்றனர், பிறகு பூஜை செய்கின்றனர், பால் அபிஷேகம் செய்கின்றனர். உண்மையில் அந்த சிவன் எதையும் அனுபவிக்காதவர் (அபோக்தா) ஆவார். பிறகு ஏன் அவருக்கு பால் அபிஷேகம் செய்கின்றனர்? பால் குடித்தால் பிறகு அவர் அனுபவிப்பவராக ஆகிவிடுவாரே! இதுவும் ஒரு ஆச்சரியமான விஷயமாகும். அவர் எனது வாரிசு, நான் அவரது வாரிசு என்று அனைவரும் கூறுகின்றனர். ஏனெனில் நான் அவரிடத்தில் பலியாகியிருக்கிறேன். எவ்வாறு தந்தை குழந்தைகளிடத்தில் பலியாகி அனைத்து சொத்துக்களையும் அவருக்குக் கொடுத்து விட்டு வனவாசம் (வானபிரஸ்தம்) சென்று விடுகின்றார்! இங்கும் நீங்கள் பாபாவிடத்தில் எவ்வளவு சேமிக்கிறீர்களோ அது பாதுகாப்பாக ஆகிவிடும் என்பதைப் புரிந்திருக்கிறீர்கள். ஆனால் யாருக்கு அதிஷ்டம் இருக்கிறதோ ..... என்று பாடப்பட்டிருக்கிறது. எதுவும் இருக்கப்போவது கிடையாது என்பதை குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிவீர்கள். அனைத்தும் அழிந்து போய் விடும். விமானம் கீழே விழுந்து, விநாசம் ஆகிறது என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள், திருடர்களுக்குச் செல்வம் கிடைத்து விடும் என்பது கிடையாது. ஆனால் திருடர்களும் அழிந்து போய் விடுவர். அந்த நேரத்தில் திருட்டு போன்றவைகளும் முடிவடைந்து விடும். இல்லையெனில் விமானம் விழுந்தவுடனேயே செல்வங்கள் முதன் முதலில் திருடர்களின் கைகளில் தான் வருகின்றன. பிறகு அங்கேயே அதாவது காடுகளில் செல்வங்களை மூடி மறைத்து வைத்து விடுகின்றனர். விநாடியில் காரியத்தை முடித்து விடுகின்றனர். பல வகைகளில் திருட்டு காரியங்கள் செய்கின்றனர் - சிலர் ராயலாக, சிலர் தரமற்றதாக செய்கின்றனர். இவையனைத்தும் அழிந்து விடும் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். மேலும் நீங்கள் முழு உலகிற்கும் எஜமானர்களாக ஆகிவிடுவீர்கள். நீங்கள் எங்கும் எதையும் தேட வேண்டிய அவசியம் இருக்காது. நீங்கள் மிகவும் உயர்ந்த வீட்டில் பிறப்பு எடுப்பீர்கள். செல்வத்திற்கான அவசியம் இருக்காது. அரசர்களுக்கு ஒருபொழுதும் செல்வம் அடைய வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்காது. தேவதைகளுக்கோ முற்றிலும் இருக்காது. தந்தை அந்த அளவிற்கு அனைத்தையும் கொடுத்து விடுகின்றார், ஆகையால் திருட்டு, பொறாமை போன்ற விஷயங்களே இருக்காது. நீங்கள் முற்றிலும் மலர்களாக ஆகிவிடுகிறீர்கள். முட்கள் மற்றும் மலர்கள் இருக்கிறது அல்லவா! இங்கு அனைவரும் முட்களாக இருக்கின்றனர். யார் விகாரம் இல்லாமல் இருக்க முடியாதோ அவர்களை அவசியம் முள் என்று தான் கூற

முடியும். அரசிலிருந்து அனைவரும் முட்களாக இருக்கின்றனர். அதனால் தான் பாபா கூறுகின்றார் - நான் உங்களை இந்த லெட்சுமி நாராயணன் போன்று ஆக்குகிறேன். அதாவது இராஜாவிடமிருந்து இராஜாவாக ஆக்குகின்றேன். இந்த முட்கள் மலர்களுக்கு முன் சென்று தலைவணங்குகின்றனர். இந்த லெட்சுமி நாராயணன் புத்திசாலிகள் அல்லவா! சத்யுகத்தில் இருப்பவர்கள் மகாராஜா என்றும், திரேதாவில் இருப்பவர்கள் இராஜாக்கள் என்றும் அழைக்கப்படுவர் என்றும் தந்தை புரிய வைத்திருக்கின்றார். பெரிய மனிதர்களை மகாராஜா என்று கூறுவர், சிறியவர்களை இராஜா என்று கூறுவர். மகாராஜாவின் தர்பார் முதலில் இருக்கும். பதவிகள் இருக்கும் அல்லவா! இருக்கைகளும் வரிசைக்கிரமமாக கிடைக்கும். வராதவர்கள் வந்து விட்டாலும் அவருக்கு முதல் இருக்கை கொடுப்பர், ஏனெனில் மரியாதை செலுத்த வேண்டியிருக்கும்.

நமது மாலை உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். இதுவும் குழந்தைகளாகிய உங்களது புத்தியில் தான் இருக்கிறது, வேறு யாருடைய புத்தியிலும் கிடையாது. ருத்ர மாலை எடுத்துக் கொண்டு உருட்டிக் கொண்டே இருக்கின்றனர். நீங்களும் உருட்டிக் கொண்டிருந்தீர்கள் அல்லவா! பல மந்திரங்களை உச்சரித்துக் கொண்டிருந்தீர்கள்! இதுவும் பக்தி தான் என்று தந்தை கூறுகின்றார். இங்கு ஒரே ஒருவரை மட்டுமே நினைவு செய்ய வேண்டும். மேலும் தந்தை குறிப்பாக கூறுவது என்னவெனில், - இனிமையிலும் இனிய குழந்தைகளே! பக்தி மார்க்கத்தில் தேக அபிமானத்தின் காரணமாக நீங்கள் அனைவரையும் நினைவு செய்தீர்கள். இப்பொழுது என் ஒருவனை நினைவு செய்யுங்கள். ஒரு தந்தை கிடைத்து விட்டார் எனும் பொழுது, எழுந்திருக்கும் பொழுதும், அமரும் பொழுதும் அவரை நினைவு செய்தால் அதிக குஷி ஏற்படும். தந்தையை நினைவு செய்வதனால் முழு உலக இராஜ்யமும் கிடைக்கிறது. நேரம் எந்த அளவிற்குக் குறைய ஆரம்பிக்கிறதோ அந்த அளவிற்கு மிக விரைவாக நினைவு செய்வீர்கள். நாளுக்கு நாள் முன்னேற்றத்தை நோக்கி அடி எடுத்து வைப்பீர்கள். ஆத்மா ஒருபொழுதும் களைப்படைவது கிடையாது. மலைக்கு சரீர்த்துடன் செல்லும் பொழுது களைப்படைந்து விடுவீர்கள். தந்தையை நினைவு செய்தால் உங்களுக்கு எந்த களைப்பும் ஏற்படாது. குஷியாக இருப்பீர்கள். பாபாவை நினைவு செய்து முன்னேற்றத்தில் செல்வீர்கள். சாந்திதாமம் செல்வதற்கு அரைகல்பம் குழந்தைகள் முயற்சி செய்திருக்கிறீர்கள். எந்த இலட்சியமும் கிடையாது. குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு அறிமுகம் கிடைத்திருக்கிறது. பக்தி மார்க்கத்தில் யாருக்காக இவைகளை செய்கின்றார்களோ அவர் கூறுகின்றார் - இப்பொழுது என் ஒருவனை நினைவு செய்யுங்கள். பாபா சரியாகக் கூறுகின்றாரா? இல்லையா? என்று நீங்கள் சிந்தனை செய்யுங்கள். தண்ணீர் மூலம் பாவனம் ஆகிவிடலாம் என்று அவர்கள் நினைக்கின்றனர். தண்ணீர் இங்கும் இருக்கிறது. இது கங்கை நீர் தானா? கிடையாது. இது மழை நீரை சேகரித்த தண்ணீர் ஆகும். நீர் வீழ்ச்சியிலிருந்து வந்து கொண்டே இருக்கிறது. இதை கங்கை நீர் என்று கூற முடியாது. ஒருபொழுதும் நின்று விடுவது கிடையாது. இதுவும் ஆச்சரியம் தான். மழை நின்று விடுகிறது, ஆனால் தண்ணீர் வந்து கொண்டே இருக்கிறது. வைஷ்ணவர்கள் எப்பொழுதும் கிணற்று நீரை பருகுவர். இது தூய்மையானது என்று ஒருபுறம் நினைக்கின்றனர், மறுபுறம் பதீதத்திலிருந்து பாவனம் ஆவதற்கு கங்கையில் குளிக்கச் செல்கின்றனர். இதை அஞ்ஞானம் என்று தான் கூறலாம். மழை நீர் நன்றாகத் தான் இருக்கும். இதுவும் நாடகத்தின் ஆச்சரியம் என்று தான் கூற வேண்டும். இயற்கையின் ஆச்சரியங்கள். விதை எவ்வளவு சிறியதாக இருக்கிறது, அதன் மூலம் எவ்வளவு பெரிய மரம் வெளிப்படுகிறது! பூமி காய்ந்து விடும் பொழுது அதில் எந்த சக்தியும் இருக்காது, சுவை இருப்பது கிடையாது. சொர்க்கம் எப்படி இருக்கும்? என்பதை குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு தந்தை இங்கேயே அனைத்தையும் அனுபவம் செய்விக்கின்றார். இப்பொழுது சொர்க்கம் கிடையாது. நாடகத்தில் இதுவும் பதிவாகியிருக்கிறது. குழந்தைகளுக்கு சாட்சாத்தாரம் ஏற்படுகிறது. அங்கிருக்கும் பழம் எவ்வளவு இனியதாக இருக்கும் என்பதை தியானத்தில் சென்று பார்த்து வந்து கூறுவர். இங்கு சாட்சாத்தாரமாக என்ன பார்த்தீர்களோ பிறகு அங்கு சென்று இந்த கண்களால் பார்ப்பீர்கள், வாயினால் சாப்பிடுவீர்கள். எதையெல்லாம் சாட்சாத்தாரம் செய்கிறீர்களோ அவைகளை இந்த கண்களால் காண்பீர்கள், பிறகு முயற்சியில் இருக்கிறது. ஒருவேளை முயற்சியே செய்யவில்லையெனில், என்ன பதவி அடைவீர்கள்? நீங்கள் முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் இவ்வாறு ஆவீர்கள். இந்த விநாசத்திற்குப் பிறகு இந்த லெட்சுமி நாராயணனின் இராஜ்யம் இருக்கும். இதையும் இப்பொழுது தான் அறிகிறோம். பாவனம் ஆவதற்கு காலம் தேவைப்படுகிறது. நினைவு யாத்திரை முக்கியமானது. சகோதரன் சகோதரி என்ற உணர்வு ஏற்படவில்லை எனில் சகோதரன் சகோதரன் என்று உணருங்கள். சகோதரன் சகோதரி என்று புரிந்து கொள்வதனாலும் திருஷ்டி கெட்டு விடாது, சகோதரன் சகோதரன் என்று பார்ப்பதன் மூலம் சரீர உணர்வே இருக்காது. நாம் அனைவரும் ஆத்மாக்கள், சரீரம் அல்ல. எதையெல்லாம் இங்கு பார்க்கிறீர்களோ அனைத்தும் அழிந்து விடும். இந்த சரீரத்தை விடுத்து அசரீரியாகி நீங்கள் செல்ல வேண்டும். நாம் இந்த

சரீரத்தை விடுத்து எப்படிச் செல்வது என்று கற்றுக் கொள்ளவே நீங்கள் இங்கு வந்திருக்கிறீர்கள். இலட்சியம் இருக்கிறது அல்லவா! ஆத்மாவிற்கு மிகவும் பிரியமானது இந்த சரீரமாகும். சரீரம் விட்டு விடக் கூடாது என்பதற்காக ஆத்மா எவ்வளவு ஏற்பாடுகளை செய்கிறது! ஒருபொழுதும் எனது இந்த சரீரத்தை இழந்து விடக் கூடாது. ஆத்மாவிற்கு இந்த சரீரத்தின் மீது மிகுந்த பற்று உள்ளது. தந்தை கூறுகின்றார் - இது பழைய சரீரம். நீங்களும் தமோ பிரதானமாக இருக்கிறீர்கள், உங்களது ஆத்மா சீ சீ ஆக இருக்கிறது. ஆகையால் துக்கமானவர்களாக, நோயாளிகளாக ஆகியிருக்கிறீர்கள். தந்தை கூறுகின்றார் - இப்பொழுது சரீரத்தின் மீது அன்பு வைக்காதீர்கள். இது பழைய சரீரம் ஆகும். இப்பொழுது நீங்கள் புதியதை அடைய வேண்டும். புது சரீரம் வாங்குவதற்கு எந்த கடையும் கிடையாது. தந்தை கூறுகின்றார் - என்னை நினைவு செய்தால் நீங்கள் பாவனம் ஆகிவிடுவீர்கள். பிறகு உங்களுக்கு பாவனமான சரீரம் கிடைக்கும். 5 தத்துவங்களும் பாவனம் ஆகிவிடும். தந்தை அனைத்து விசயங்களையும் புரிய வைத்து பிறகு கூறுகின்றார் - மன்மனாபவ. நல்லது.

இனிமையிலும் இனிய, தேடிக் கண்டெடுக்கப்பட்ட செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாய் தந்தையுமான பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்தே.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:

- 1) சிவபாபாவிற்கு நான் வாரிசாக இருக்கிறேன், அவர் எனக்கு வாரிசாக இருக்கிறார் என்ற நம்பிக்கையுடன் தந்தையிடம் முழுமையாக பலியாகி விட வேண்டும். எந்த அளவிற்கு பாபாவிடம் சேமித்து வைக்கிறோமோ அந்த அளவிற்கு பாதுகாப்பாக இருக்கும். யாருக்கு அதிஷ்டம் இருக்கிறதோ அவர்கள் ..... என்று கூறப்படுகிறது.
- 2) முள்ளிலிருந்து மலர்களாக இப்பொழுதே ஆக வேண்டும். ஒரே நிலையான (ஏக்ரஸ்) நினைவு மற்றும் சேவையின் மூலம் தந்தையின் அன்பிற்கு அதிகாரிகளாக ஆக வேண்டும். நாளுக்கு நாள் நினைவின் அடியை முன்னேற்றத்தில் கொண்டு செல்ல வேண்டும்.

வரதானம்: சேவையின் கூடவே எல்லையற்ற வைராக்கிய விருத்திக்கான சாதனையை வெளிப்படுத்தக் கூடிய வெற்றி மூர்த்திகளாக ஆகுக!

சேவையின் மூலம் குஷி மற்றும் சக்தி கிடைக்கிறது. ஆனால் சேவையின் மூலம் வைராக்கிய உணர்வே அழிந்து போய் விடுகிறது. ஆகையால் தனக்குள் வைராக்கிய உணர்வை தட்டி எழுப்புங்கள். எவ்வாறு சேவையின் திட்டங்களை நடைமுறையில் வெளிப்படுத்தும் பொழுது தான் வெற்றி கிடைக்கிறது, அதே போன்று இப்பொழுது எல்லையற்ற வைராக்கிய உணர்வை வெளிப்படுத்துங்கள். எவ்வளவு சாதனங்கள் பிராப்தியாக கிடைத்தாலும் எல்லையற்ற வைராக்கிய உணர்விற்கான சாதனையை அடக்கி (Merge) விடாதீர்கள். சாதனம் மற்றும் சாதனை இரண்டும் சமமாக இருக்கும் பொழுது தான் வெற்றி மூர்த்திகளாக ஆவீர்கள்.

கலோகன்: அசம்பவத்தை (நடக்காததை) சம்பவம் ஆக்குவது (நடக்க வைப்பது) தான் பரமாத்ம அன்பின் அடையாளமாகும்.